

НОС

Ко на лицу има само нос,
бог је. Ко има по четири ножна прста, и живи, девети: тај је од бога.
Десетог нема, па и да умре, није од бога.
Ко је још мермерно јаје, бог је.
Два му кажипрста један на другом реп ластавице на летњем небу.
Ко има само нос, на глатком мермеру сликано му око љушти се у истом ритму с бојом.
Отворена гуша му зјапи око лица.
Нека се ждере.
Има само нос.

КОМАДОМ ЦИГЛЕ...

Комадом цигле
нацртано на асфалту насеља,
или у музеју
насликано на комаду саксије старом
неких хиљаду година

срце, срцуленце.
Двојна пукотина пролази крај њега на тротоару,
а у музејској витрини
на комаду саксије
одломљеном од једног ваљкастог суда
слама се
срце, срцуленце.

АНАТОМИЈА ПОЉУПЦА

Како сам те, ушавши у тамно, уско предсобље пољубио, угасило се осветљење на степеништу са друге стране отворених врата.
И оштрим светлом нам је над главом засветлела па се угасила сијалица, након што смо, само тренутак једно за другим, пружајући се ка супротним ћошковима, притисли у мраку два алтернативна прекидача.
Мрак, као у устима.

ЧЕТВОРОСТИХ

Изашао сам журно са мобилним на увету – ти си била на другом крају линије
– на празну терасу гостионе, под тенде натопљене кишом.
Изнаенада се грубо затресао ваздух.
Толико је грмело над градом помрачено небо равнице.
Само то сам чуо и са другог краја линије.

ЊИМА ЧЕТВОРИЦИ

Ја и још четворица, који једино могу
наслућивати један другом идентитет
и сва четворица
могу бити сигурни само у то
да поред нас двојице има
још тројица.

У том Петоособном Систему.
И када би се на било који начин
макар само двојица уверила
у идентитет другог,
то би морало да значи
да су издали мене
и Систем,

па њега више и нема.
Као други, док још није достигао свој циљ,
који је тек толико:
да издржи, и док сва четворица
не упознате
један другог, и тада ће се сручити
у ништа, када сви
умрете.

(Са мађарској превео **Иван Павичић**)